

Pigen, som vilde gifte sig.

Der er saa stille i vor Gaard.

Ensom i skovrige Dale.

1. Pigen, som vilde gifte sig.

Mel.: Nu kan man blive giftet.

1. Der var en munter Pige, som gjerne vilde gifte sig;
Thi Folk jo altid sige: Saa blir man lykkelig. Men nu var
der saa mange, Mi—ma—mange, Og hun var ganske bange,
Hun ei den Rette faar.

2. Nu var der først en Dreier, Som hende vil til
Egte ta, Dernæst en Storstensfeier, Dem vil hun ikke ha.
Saa var der en Stomager, Mi—ma—mager, Men ham hun
ogsaa vrager, Hun vil ham ikke ha.

3. Saa var der ogsaa Smeden, Som rigtig vilde gjøre
Kur, Da hun en Dag forleden, Git sig en liden Tur. Den
Råd han har f'gu Penge, Pi—pa—Penge, Men ei hun monne
trænge, Tar Smeden ei til Mand.

4. En Snedker monne være, Saa hun, ifald de gifted
sig, Kan Silkefjoler høre, thi han er fjong og rig. Hun vil
ei ha en Snedker, Sni—sna—Snedker; Thi hun ham ikke
ynder, Hun vil ham ikke ha.

V box 26:753

5. Hun ofte hos sin Fæster, En rig og munter Gaard-
mand saa, Og ham hun ei fortæster, Hun vil ham ei forsmaa;
Thi han er nu saa kjærlig, Ki—ka—kjærlig, Og mener det
saa ærlig; Ham kan hun lide paa.

6. Til ham hun Løftet giver, Med ham at knytte
Egtebaand, Hun Gaardmandstone bliver, Hun gir ham Hjerte
og Haand. Paa Landet er ei stille, Sti—sta—stille, Thi nu
der bliver Gilde, Saa at det kan forslaa.

2. Der er saa stille i vor Gaard.

Egen Melodi.

Der er saa stille i vor Gaard,
Nu sover baade Far og Mor,
Men før jeg lukker Diet til
Min Jens's Brev jeg læse vil.

Ja Jens han er min Kjæreste,
Vi været har forlovede,
Naar nu til Mikkeisdag vi naar,
Hel akkurat i fire Aar.

Min egen rare lille Jens,
Jeg skrevet har til dig, imens
De Andre gaaet er i Seng,
Læs saa mit Brev, min rare Dreng.

Du skriver, Smørret har sagt Stop,
Og Pølserne er sluppen op,
Se derfor Far og Mor og jeg
En Sulepose sender dig.

En Eggekage, en Mark Smør,
En Ost af dem, vor Mor selv gjør,
Et Lammelaar saa ungt og fedt,
Tre Pægle Karve-Moavit.

De uldne Hoser er fra Mor,
De er solide og hjemmegjort.
Men Mavebæltet er fra mig,
Pas paa du ei forskjoler dig.

Her ved vor gode gamle Gaard
Poteterne saa prægtig staar,
Og vores Gris er tyk og fed,
Saa den knapt vrikke kan affæd.

Vor blakked Ko den har det godt,
Den nylig Tvillinger har faa't,
Og det har Smedens Kone med,
Hun har det godt, saa vidt jeg ved.

Til Barfjelgilde har jeg væ't,
Og der blev spist og drukkit tæ't,
Og Mølleren han slog et Slag,
Saa han er Skidtmads den Dag i Dag.

Vi har nu faat vor nye Degn
Han er saa bitte og saa klein,
Og Præsten holder saa svært af ham,
Men endnu mere af hans Madam.

Det glæder mig, du har det godt,
Og at en Snor du nys har faat,
Jeg ved jo det betyde skal,
At du er Underforporal.

Fra Leiren snart du hjemad skal,
Saa holder vi til Jul et Bal,
Og først i Dans for hver en Ka'l
Gaar vores lille Korporal.
Nu vil jeg ikke skrive mer,
Du hilses nu fra En og Hver,
Men først og sidst, min søde Ven,
Fra mig,

Din
Karen Rasmussen.

3. Ensom i skovrige Dale.

Mel. Barnlige Dage saa milde.

1. Ensom i skovrige Dale, Tæt ved den rislende Strøm,
Boede hel ukjendt med Kvaler, Finval, en Hyrde saa skøn.

2. Sorger og Uro og Smerte, Og hele Verdens Kval,
Boede ej ubi hans Hjerte, Boede ej ubi hans Dal.

3. Han saa en Morgen ved Strømmen, En Pige, som
der laa i Bad; Skjøn som en Engel i Drømme, blev dog
den Ungling saa glad.

4. Han gik da ned til den Skjønne, Dog hende op i sin
Arm; Var hende op i det Grønne, Tæt ved den bølgende
Strand.

5. Vakreste Pige, han sagde, Vil du ej blive hos mig,
Blive hos Finval den glade, Som aldrig skal skilles fra dig.

6. Stammende svarte den Pige: Hvor kan jeg blive
hos dig; Jeg er jo ingen Hyrbinde, Finval, du kan ej faa mig.

7. Kinder mod Kinder de lagde, Finval gav Pigen et
Kys; Af Brede forsvandt da den Skjønne, Og Finval stod
ene som nys.

8. I tretten Aar enslig han bodde, Stille i sin ensomme
Dal; Evig for Kysset han troede, Himlen vil ej Finval
saa vel.

9. Til Slutning han tager til Bægret, Og Bøssen saa
morderisk greb, Han spænder og skyder og falder, og blinker
mod Himlen og dør.

Pris 10 Ore.

Tilfjøs i Pilestrædet No. 7, 2den Etage. Kristiania.
E. Walle & Co.'s Bogtrykkeri.